

АТОМНИК

України

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

№20 (1195) 2 жовтня 2025 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Відбувся черговий семінар з психологічної підтримки і реінтеграції ветеранів

сторінка 2

ДО ДНЯ ВЧИТЕЛЯ

Наші колеги розповідають про своїх наставників, які вплинули на вибір їхнього життєвого шляху

сторінка 2-3

ФОТОКОНКУРС ОМА

Публікуємо найкращі світлини наших учасників за підсумками X ювілейного фотоконкурсу

сторінка 4

ВИЗНАЧНА ДАТА

Вітаємо профспілковців України

7 жовтня світ відзначає День боротьби за гідну працю, ту основу, на якій ґрунтується громадянське суспільство, добробут родин і впевненість у майбутньому кожного з нас. Цей день стає нагодою для профспілкового руху вкотре нагадати про свої основні завдання: боронити трудові права, стояти на сторожі безпеки праці, виборювати повагу до трудящих. Таке ж смислове навантаження несе в собі й ще одна не менш визначна дата — День профспілок України, що відзначається кожної другої неділі жовтня. Такі цінності як захист прав трудящих для профспілковців нашої держави лишаються незмінними на тлі нашої щоденної боротьби за право жити на своїй рідній землі, за нашу гідність і незалежність.

Історія українського свята бере початок у 1990 році, коли в Україні відбулися перші демократичні зміни, що дозволили створити незалежні профспілки. Вони стали важливим інструментом у захисті прав трудящих, сприяючи розвитку

Фото-переможець X фотоконкурсу ОМА, 1-ше місце, автор Валентина Литвиненко

соціального діалогу між працівниками та роботодавцями. Тоді ж було утворено Федерацію профспілок України. Нині організації виповнюється 35 років, і ми вітаємо її з ювілеєм!

Протягом всього цього періоду профспілки були потужною силою, яка обстоює інтереси людей праці, бореться за гідні умови праці та соціальні гарантії.

Сьогодні ми, як ніколи раніше, усвідомлюємо роль таких цінностей, як солідарність та єднання. Тільки разом ми можемо впливати на зміни та будувати справедливе суспільство, тільки спільними зусиллями ми зможемо й надалі зберігати державність, утримувати економічну стабільність, допомагати нашим військовим.

Відзначаючи важливі для профспілкового руху дати, ми вітаємо колег і бажаємо всім нашим профспілковцям справедливого миру, сил і віри у незламність нашого народу. Нехай визначні дати календаря надихають нас на подальше єднання, активність і наполегливість у спільній справі.

З повагою,
Голова Атомпрофспілки Валерій МАТОВ

ВОЇНИ СВІТЛА

«З нами — правда, з нами — сила, з нами — Бог!»

Віктор Костючик, інженер Рівненської АЕС, пішов захищати країну в перший же день повномасштабного вторгнення. Він не вагаючись залишив посаду висококваліфікованого спеціаліста, щоб стати простим солдатом. Сьогодні Віктор повернувся до роботи — на жаль, це стало можливим після складного поранення. Але досвід ветерана свідчить: відновлення можливе навіть після тяжких випробувань, особливо, коли знаєш, що продовжуєш приносити користь.

ЖИТТЯ, ПОДІЛЕНЕ НА «ДО» І «ПІСЛЯ»

■ **Вікторе, розкажіть, будь ласка, про ваш трудовий шлях на РАЕС.**

Я працюю на станції з 1999 року. Починав в управлінні технічно-експлуатаційного контролю під керівництвом Павла Івановича Ковтонюка. Був майстром у відділі автоматизовано-дистанційних систем контролю, потім обійняв інженерську посаду. Нині, після демобілізації, я інженер з МтаАВП 1 категорії.

■ **Чи був у вас бодай якийсь військовий досвід до початку повномасштабного вторгнення?**

У мене ні навчання, ні робота, ні захоплення не були пов'язані з військовою справою. Але з

2014 року я ніколи не забував про те, що в країні йде війна. Брязкання зброєю з боку північного сусіда лунало дедалі виразніше, і в 2019-му я приєднався до територіальної оборони. Ті кілька зборів, які були проведені для резервістів, навряд чи можна вважати повноцінною військовою підготовкою, однак з початком повномасштабної у мене принаймні було чітке розуміння того, що робити: я знав, що буду задіяний у захисті країни. 24 лютого я мобілізувався до 61 батальйону 104 бригади ТрО, яка базується в Рівненській області.

ОБОРОНА БАХМУТА

■ **Яким був ваш бойовий шлях?**

На початку бойові розміщувалися за місцем проживання. Згодом наш військовий підрозділ вирушив на північ, там разом з прикордонниками ми облаштовували фортифікаційні споруди та несли чергування на блокпостах у прикордонній зоні.

Що таке справжні бойові дії, мені і побратимам судилося відчувати під час оборони Бахмута. Мій підрозділ був розсосереджений малими групами на певній лінії оборони. Це були близькі вуличні бої з численними загонами вагнерівців.

По нашій позиції працював снайпер, вівся мінометний обстріл, бив танк, летіли ПТРК. Масовані штурми росіян відбивалися героїчними зусиллями.

Під час чергового мінометного обстрілу мій побратим отримав тяжкі уламкові поранення шиї і потилиці. Він стівав кров'ю, втратив свідомість. Під вогнем супротивника мені вдалося швидко відтягнути його у безпечніше місце, зупинити кровотечу і забезпечити евакуацію. Я дуже пишаюся тим, що не розгубився і зміг врятувати товариша. Поранення не минуло для нього без наслідків, але він живий! На жаль, не всі мої побратими повернулися. Вічна слава та пам'ять кожному!

Закінчення на 3-й стор.

ДО ДНЯ ЮРИСТА

Закон — передусім

8 жовтня своє професійне свято відзначають наші колеги, котрі стоять на сторожі верховенства права. Щиро вітаємо профспілковців, до яких належить юристів, та бажаємо їм нових професійних здобутків, визнання і поваги.

Які якості мають вирізняти справжнього професіонала? Про це напередодні свята ми запитали Віктора Миколайовича Шаповалова, юриста Атомпрофспілки з понад 30-річним досвідом, який цього року отримав відзнаку ФПУ «Заслужений працівник профспілок України».

Окрім глибокої обізнаності у правознавстві та юридичних тонкощах, Віктор Миколайович

вважає важливими для юриста дотримання етичного кодексу та уважність до деталей, які вкрай необхідні для справедливого захисту прав і законних інтересів членів профспілки. А ще — готовність до безперервного навчання і ретельного відстежування усіх численних змін, що відбуваються в законодавстві та суспільних відносинах.

Не меншої ваги набуває й уміння застосовувати наявні норми до кожної конкретної ситуації. Разом з аналітичним талантом, справжніх фахівців вирізняють ще й комунікативні здібності, адже людині, яка потребує допомоги, потрібно доступно роз'яснити, як правові неоднозначності слід розв'язувати в її випадку.

І юристів, і всіх інших профспілковців, на переконання Віктора Миколайовича, об'єднує боротьба за справедливість: «Вітаючи зі святом, щиро бажаю колегам сил, професійного розвитку і того, щоб у них завжди було усе необхідне для розуміння правової ситуації та вибору оптимальних рішень!»

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

МІЖНАРОДНА РОБОТА

На шляху до ЄС: досвід країн регіону

15-та Східноєвропейська академія соціал-демократії, організована регіональним представництвом Фонду ім. Фрідріха Еберта «Діалог Східна Європа», відбулася цього року в Молдові та Румунії, зібравши молодих професіоналів з країн Східного партнерства та Німеччини для обговорення важливих питань європейської інтеграції.

Упродовж п'яти днів учасники мали можливість зануритись у складну політичну реальність регіону та дізнатися про економічні та соціальні аспекти євроінтеграції. Учасники здійснювали візити до уряду Республіки Молдова, Міністерства закордонних справ Румунії та Сенату Румунії. Це була неймовірна нагода отримати знання безпосередньо від тих, хто формує політику та реформи ЄС — від міністрів, експертів у політичній сфері та лідерів громадянського суспільства в Молдові та Румунії.

Початок подорожі ознаменувався зустріччю з молодими активістами, правозахисниками, журналістами та політичними аналітиками. Учасники мали змогу обговорити актуальні проблеми, такі як міграція, зміна клімату та конфлікти в регіоні. Одним із ключових моментів стало обговорення наслідків війни росії проти України для Молдови. Аналітик Джозеф Сміт поділився уроками Грузії на шляху до ЄС, а Іван Нагорняк, експерт з права та міжнародних відносин, детально розглянув інтеграційний процес України.

Надалі зустрічі відбувалися в Румунії. Учасники Академії ознайомилися з досвідом цієї країни на шляху євроінтеграції. Експерти представили статистику змін у громадському житті Румунії за останні 18 років, а також обговорили актуальні політичні питання.

Академія соціал-демократії стала для молодих лідерів платформою для обговорення найважливіших питань, ознайомлення з експертними думками та розробки стратегії для майбутнього своїх країн. Це був безцінний обмін досвідом, що дозволив учасникам глибше зрозуміти виклики, з якими стикаються їхні сусіди, і знайти спільні рішення для побудови стабільного майбутнього в рамках європейської інтеграції.

Вікторія ХАРКОВСЬКА

ДО ДНЯ ВЧИТЕЛЯ

Кожен із нас у своєму житті зустрічає людей, які стають нашими провідниками, мудрими порадиниками та джерелом натхнення. Вони діляться своїми знаннями, досвідом і частинкою душевного тепла, допомагаючи нам розкрити свій потенціал і знайти власний шлях – у житті, у професії, у сім'ї. Ці люди — наші наставники та вчителі. Вони формують наш світогляд, виховують характер і вчать долати життєві труднощі. Саме завдяки їхній підтримці та незмінній вірі в нас ми стаємо тими, ким є сьогодні.

Галина Черепанова, ЧАЕС:

У кожного з нас є людина, яка освітлює шлях, як маяк у бурхливому морі. Для когось це батьки, друзі, а для мене — це моя бабуся. Її мудрість, досвід і негасимий вогонь у серці стали для мене надійним орієнтиром. У свої 77 років вона не перестає дивувати й досі продовжує працювати за фахом. Вона — вчителька французької мови, яка вірить, що життя без улюбленої справи втрачає свій сенс, людина без такого заняття згасне. Її робота — це не лише уроки граматики, а й життєві лекції. Вона знає, як знайти спільну мову з різними людьми, як зберігати спокій у стресових ситуаціях і виховувати дітей. Ці знання — її безцінний спадок, який вона передає поколінням.

З нагоди Дня вчителя хочу привітати її та всіх, хто щодня ділиться своїми знаннями, досвідом і частинкою душі. Дякую вам, учителі, за терпіння, мудрість і віру в кожного з нас.

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Від воїнів до цивільних: реінтеграція ветеранів

Профлідери атомних електростанцій та відокремлених підрозділів взяли участь у проєкті Первинної профспілкової організації АТ «НАЕК «Енергоатом» за підтримки Атомпрофспілки «Ліга профлідерів: освіта сильних».

У межах проєкту проведено вже три семінари на тему «Зміни в законодавстві під час війни. Психологічна підтримка різних категорій працівників під час війни». Заходи відбулися у Львові та об'єднали понад 100 учасників — голів цехових комітетів, профактивістів, представників атомних електростанцій та інших відокремлених підрозділів Енергоатома.

ПРІОРИТЕТИ ПРОФСПІЛКИ

Сергій Снітков, заступник Голови Атомпрофспілки, голова ППО НАЕК «Енергоатом», зазначив: «На сьогодні профспілка — це потужний інструмент допомоги ЗСУ. Окрім допомоги фронту, профспілка акцентує увагу на підтримці ветеранів та їхніх родин. Ми розуміємо, що демобілізовані працівники потребують особли-

ськових, так і на соціальну адаптацію в колективі. Відновлення людини як працівника, поновлення її професійних навичок — це та функція, яку повинно брати на себе підприємство. Одним із провідних напрямів роботи профспілкових комітетів будуть яких підприємств має стати підтримка колишніх військових шляхом організації оздоровлення, запрошення ветеранів до доступних їм

вої уваги. Багато з них повертаються іншими людьми, тому психологічна допомога ветеранам набуває особливої ваги. Нині, коли ми проводимо вже третій семінар на цю тему, переконаємося, що ми на правильному шляху. У соціальному партнерстві з адміністрацією НАЕК «Енергоатом» ми докладемо зусиль до того, щоб максимально повно висвітлити цю проблематику».

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД

На необхідності створення цілісної системи реінтеграції ветеранів наголосив заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков: «Ми хочемо, щоб у компанії НАЕК» Енергоатом» був напрацьований дієвий механізм з адаптації військових, які будуть повертатися з фронту. Дуже важливим є комплексний підхід. Програма з реінтеграції має бути спрямована як на роботу з родинами вій-

ськових активностей, залучення до волонтерської діяльності тощо». На основі напрацьованих методик відновлення у майбутньому я сподіваюсь буде ухвалено документ під назвою «Ветеранська політика НАЕК «Енергоатом», який стане частиною колективного договору.

АКЦЕНТИ ЗУСТРІЧІ

На семінарі, який відбувався 18-21 вересня, тренерами і спікерами були: Андрій Лазаренко — психолог, психотерапевт, оргтерапевт, ветеран; Володимир Ковальчук — юрист, психолог, профспілковий тренер; Оксана Саварона — провідний психолог РАЕС; Олексій Гончаренко — психолог ПАЕС та Тетяна Горбунова, соціолог відділу розвитку персоналу ПАЕС.

Лектори зосередили увагу на таких питаннях, як діяльність профспілкової організації в

умовах воєнного стану, психологічна підтримка працівників у період війни, адаптація ветеранів у трудових колективах, особливості спілкування з особами з інвалідністю та ветеранами війни, права осіб, які отримали інвалідність внаслідок війни та УБД, працевлаштування та перекваліфікація. Особливо було наголошено на тому, що найближчими роками в трудових колективах ставатиме дедалі більше демобілізованих працівників. Ветерани повертатимуться до цивільного життя, потребуючи справедливого ставлення, поваги, інклюзивного середовища, професійної підтримки. А отже — вчитися ефективної взаємодії з колишніми військовими потрібно вже зараз.

ВАЖЛИВІ ВИСНОВКИ

Учасники зустрічі відзначили: бойовий досвід дає унікальні навички, які можна ефективно застосовувати у цивільній професійній діяльності. Це вміння впевнено діяти в кризових ситуаціях, здатність до швидкої адаптації, готовність до командної роботи, прагнення до оптимізації процесів.

Аби потенціал ветеранів був реалізованим, зусиль має докласти трудовий колектив, який, після сім'ї та друзів, стає найближчим для соціально-психологічної адаптації середовищем. Інструменти, які може застосувати підприємство, мають як матеріальний, так і нематеріальний характер: це фінансові виплати, страхування, освітні програми, медична реабілітація, психологічний супровід.

ПОДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК

Наступним доцільним кроком, на думку організаторів, будуть виїзні заходи на майданчиках атомних електростанцій для презентації програми підтримки ветеранів та напрацювання майбутньої ветеранської політики Енергоатома.

Семінар, проведений у рамках «Ліги профлідерів», засвідчив, що підтримка ветеранів та їхня успішна адаптація у трудових колективах — це невід'ємна складова соціальної місії та важливий елемент стабільності всієї компанії.

Оксана КОЛЕСНИК,
кореспондент Прес-центру УІтаЗГ
філії «ВП РАЕС»

Сила підтримки: як учителі й наставники

Богдан завжди поділяв мої ідеї та підтримував у всіх починаннях. З роками він став для мене не лише наставником, а й другом.

На мій погляд, роль наставника, вчителя в житті людини дуже важлива, адже саме ці люди мають потужний вплив на формування світогляду, позитивних рис особистості, спрямовують на правильний шлях у житті, допомагають подолати труднощі, відкривають у тобі приховані таланти та здібності.

Вікторія Старинщак, ЧАЕС:

Моїми першими наставниками були мої батьки. Вони навчили мене любові до життя, праці та людей. У кожному слові та вчинку я відчуваю їхню підтримку і вдячна за те, що вони дали мені найголовніше — силу й віру у власні можливості.

Та життя подарувало мені ще один великий скарб — команду однодумців, з якими ми створили Асоціацію «Адамант». Ми різні, але саме це й робить нас сильнішими: знання, досвід, енергія кожної з нас доповнюють одне одного. За майже чотири роки боротьби ми навчилися стояти пліч-о-пліч, підтримувати й надихати.

І тепер я розумію, що наставництво — це не лише про те, хто тебе вчить. Це й про те, ким ти сам стаєш для інших. Я щиро радію, коли могу

поділитися своїм досвідом, підказати чи просто підтримати тих, хто поруч. Адже справжній учитель — це не посада, а поклик серця.

Валерій Макану, голова ППО ПАЕС:

Мій виробничий шлях в енергетиці розпочався ще в 1984 році з посади слюсаря 3-го розряду. Вже тоді я зрозумів, що зробив правильний вибір. І в цьому — величезна заслуга мого батька. Усе, що я вмію сьогодні, — це його неоціненний внесок у моє майбутнє. Я завжди поважав і боявся втратити його довіру. Адже після аварії на шахті, ще зовсім молодим, він повністю втратив зір. Та навіть у темряві зумів передати мені свої навички: від звичного побуту й уміння тримати молоток — до вміння ремонтувати будь-яку електроніку.

На виробництві мене підтримав майстер групи М60 Валерій Олександрович Белоусов. Він навчав не «на папері», а в реальному часі, завдяки чому я зміг підкорити будь-яку електроніку та дрібні механізми. Його головна заслуга — виховання колективізму й доброчесності в усієї групи.

А ще в моїй профспілковій діяльності важливу роль відіграли справжні кити профспілки Валерій Олексійович Матов та Олексій Васильович Лич. Їхні поради допомогли мені на нинішній посаді.

ВОЇНИ СВІТЛА

«З нами — правда, з нами — сила, з нами — Бог!»

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

На одному з виходів на передню лінію в Бахмуті складнощі спіткали й мене. Буквально за кілька метрів розірвалася міна, я дістав контузію й численні поранення. Деякі уламки й досі залишаються в тілі, оскільки лікарі вважають ризики, які може спричинити їх видалення, аж надто високими. Після тривалого лікування та реабілітації я отримав висновок про непридатність до військової служби і подав рапорт на звільнення.

ПІДТРИМКА КОЛЕГ

■ Чи зв'язувалися з вами колеги під час вашого перебування у війську?

Так. Мені багато разів телефонував Віктор Павлович Кравець, заступник генерального директора за якості та управління РАЕС, цікавився, як ми, що нам потрібно. Зв'язувалося й керівництво цеху, в

якому я працював. Колеги допомагали чим могли — під час будівництва фортифікацій передавали інструменти і матеріали, в період наших бойових виходів — кошти, військоове спорядження. Але не менш важливим, ніж їхній матеріальний внесок, був сам той факт, що вони цікавляться тим, як у нас справи — це саме по собі ставало психологічною допомогою.

■ Як зустріли вас після повернення в колективі?

На роботі мене зустріли з увагою та підтримкою. Пройшов курс реабілітації, що було актуальним з огляду на серйозність поранення. Час і допомога потрібні були й для того, щоб відновити душевну рівновагу. Повернення з передової стало для мене моментом переоцінки життєвих цінностей. Повірите, повернутися до цивільного життя після армійських реалій не так просто!

У ФОКУСІ УВАГИ — МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ

■ Як ви оцінюєте профспілкові навчальні семінари, що здійснюються в рамках проекту з реінтеграції ветеранів?

Я дуже вдячний нашому профкому за те, що мене запросили взяти участь у такій зустрічі! Я вперше побував на подібному семінарі, і я вражений, наскільки добре він організований.

Знайомство з організаторами заходу і тренерами, спілкування з колегами з різних станцій — усе це було дуже цінним. Мені імпонують наші профспілкові ініціативи, згідно з якими значна частина коштів спрямовується на ЗСУ. Сподобалося те, що тренери — Андрій Лазаренко і Володимир Ковальчук — мають не лише психологічну освіту, а й самі набули досвіду як військові. Дуже вчасним і влучним мені видався виступ моєї колеги, психолога РАЕС Оксани Саворони, котра розповіла про ті напрацювання, що вже були здійснені її командою під час роботи з колишніми військовослужбовцями. Дуже добре, що своїм досвідом змогли поділитися представники з інших станцій.

Окрім обговорення проблем, актуальних для ветеранів, для мене дуже важливим стало усвідомлення того, з якими значними труднощами

стикаються працівники ЗАЕС. Вони втратили рідні домівки, звичне оточення, подекуди — розсталися з членами сім'ї. Кожна їхня розповідь — це крик душі. Але водночас я бачив, що наші колеги, котрі змушені були виїхати з Енергодара — це люди, які знаходять у собі сили змінюватися, які шукають ключі до того, щоб розкрити для себе нові горизонти, адаптуватися і жити далі.

Ми мусимо пам'ятати:
війна триває, і та допомога, яку ми надаємо
Збройним Силам України — це не для якихось «НИХ»,
насправді це для всіх «нас»

Те, що у фокус уваги стало ментальне здоров'я працівників — дуже важливо. На семінарі я висловив думку про те, що було б чудово, якби кожен із тих, хто страждає від наслідків війни — через обстріли, через те, що близькі на фронті тощо — мав би можливість пройти хоча б півгодинну консультацію з психологом.

Ще одна моя озвучена пропозиція — це внесення до договорів з добровільного медичного страхування ветеранів як окремої категорії, для якої покриття страхових випадків було б ширшим.

■ Чи готові ви долучитися до системи з психологічної допомоги ветеранам, яка створюється атомниками?

Я хотів би бути максимально корисним. Коли ми обмінювалися телефонами з колегами, я кожному нагадував: якщо у вас будуть якісь питання, якщо ви не знатимете, як краще поговорити з ветераном — звертайтеся, я спробую допомогти, спираючись на свій досвід. Я дійсно хотів би підтримати хлопців, які повертаються з фронту. Окрім ініціатив, які втілюються на РАЕС, питаннями допомоги також займається громадська організація «Ветеранський рух «Вараш», а також Наталія Талах, керівник Департаменту соціального захисту та гідності Вараської міської ради.

ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

■ Окрім спілкування з ветеранами, чи підтримуєте зв'язок з побратимами?

Обов'язково! Радію тому, що завдяки нашій ГО «Енергія перемоги» можу реалізувати себе як волонтер. І від мого колишнього підрозділу, і від інших знайомих військових надходить багато звернень, і ті сітки, безпілотники, старлінки, планшети та інше обладнання, яке передає організація, стають вагомим внеском у перемогу.

Ми мусимо не забувати: війна триває, і та допомога, яку ми надаємо ЗСУ — це не для якихось «них»; насправді це для всіх «нас».

■ Наша розмова відбувається напередодні Дня захисників і захисниць України. На чому ви хотіли б наголосити у цей урочистий момент?

Ми, українці — нація з багатовіковою історією, яка бореться за свою країну, за свободу і незалежність, за своє мирне існування. Ми сильні та незламні й продовжуємо невпинно допомагати ЗСУ. Подяка кожному воїну, який у цей складний час боронить Україну, за мужність, самовідданість та відвагу.

Хотів би кожному бійцю побажати сили духу в бою, віри в себе та у свого побратима, взаємної підтримки. Вірю в нашу перемогу, з нами — правда, з нами — сила, з нами — Бог! Слава Україні!

Любов НАТОЧІЙ

допомагають розкрити потенціал

Ольга Селезень, голова цехкому СКМ (ПАЕС): Майже 16 років тому я прийшла працювати в Південноукраїнський енергокомплекс. Вибір був не випадковим: уся моя родина працює в енергосистемі нашого міста. Мій шлях розпочався з посади апаратника хімводоочищення, далі працювала техніком-програмістом, а згодом — інженером 1-ї категорії. За всі знання й навички вдячна своєму наставнику — провідному інженеру з підготовки виробництва Анні Робертівні Редькіній. Вона не лише навчила професійності, а й стала справжньою берегинею колективу.

Ми разом пройшли через труднощі та життєві негаразди, але вона завжди повторювала: «Мої дівчата — молодці! Ми одна команда!» З теплотою й повагою я згадую цю надзвичайну людину, яка вже пішла на заслужений відпочинок.

Євгеній Мітченко, голова ради молоді ППО ПАЕС: Одразу після закінчення навчання я прийшов працювати на Південноукраїнську АЕС. Мені пощастило: на моєму шляху зустрілися гідні наставники. Першим з них був Валерій Юхимович Мокану. Він зустрів мене словами: «Забудь усе, чого навчали, тепер я покажу тобі реальний процес!» День у день він передавав мені не тільки знання, а й життєву мудрість. Особливо цінував

його здатність гуртувати колектив і започатковувати традиції — завжди запрошувати на події навіть тих, хто вже на пенсії.

Хочу відзначити і старшого майстра дільниці — Володимира Абрамовича Вичуба. Це був вимогливий і принциповий керівник, завдяки якому я виграв конкурс на посаду інженера-електроніка.

У профспілковій діяльності мій розвиток став можливим завдяки колишньому голові ради молоді — Михайлу Костюченку. Його праця та приклад активної роботи завжди надихали мене.

Євген Підгурський, голова цехкому ПАЕС:

У 2003 році я закінчив магістратуру Одеського політеху, після чого прийшов працювати на станцію. Мій перший наставник — майстер Микола Іванович Лепко. Він був високопрофесійним спеціалістом і завжди заохочував до навчання. Його улюблена фраза, коли заходив у майстерню, звучала так: «Чому я не чую, як ви гортаєте сторінки методичних посібників?» Великий вклад у мій розвиток зробив і Михайло Миколайович Васильченко, нині — заступник начальника електричного цеху з персоналу. Він завжди наполягав, щоб ми знали не лише своє обладнання, а й розбирались у всіх сферах енергетики.

А в профспілкову діяльність мене привела Ольга

Степанівна Кушнір. Тоді її всі називали «Мати Тереза» за вміння бачити потенціал у людях і підтримувати їх. Вона вже на заслуженому відпочинку, але я хочу, щоб вона знала: «Ольго Степанівно, ви неймовірна жінка!»

Валентин Штетя, РАЕС:

Великий вплив на мене мав Лук'яненко Андрій Іванович, коли він очолював службу забезпечення якості РАЕС. Це дуже розумна, професійна, харизматична й енергійна людина, яка мала авторитет на станції. Він підтримував мене, умів мотивувати, навчав відповідальності та небайдужості. Був вимогливим, не терпів лінощів і формалізму, але поряд із ним завжди було цікаво. У різних ситуаціях він брав на себе роль лідера, організовував усіх, заряджав енергією. І зараз, зустрічаючи його, відчуваю туж і силу й натхнення. Для мене він став прикладом людини, яка не боїться нового, заохочує ініціативу і постійно рухається вперед.

Микола Колесник, РАЕС:

Важливу роль у моєму становленні відіграв батько, який став для мене прикладом у житті. Саме він підтримував, надавав поради, мотивував до здобуття вищої освіти та прищепив любов до справи атомника. Його професійність, відповідальне ставлення до роботи на РАЕС та праг-

нення розвитку стали для мене орієнтиром у виборі життєвого шляху. У професійному становленні на станції особливу роль відіграв колишній заступник начальника цеху з експлуатації Петро Гавран. Він давав мені цінні поради у вивченні роботи обладнання, допомагав під час пусків і зупинів енергоблоків, а також у період проведення ремонтів. Коли я працював обхідником турбінного відділення, його досвід начальника зміни турбінного цеху, спокій і здатність ухвалювати відповідальні рішення стали для мене школою професійного зростання. Завдяки таким наставникам я зробив упевнений крок у професію і відчуваю гордість, що продовжую їхній шлях.

Давид Ейвазов, голова ОМ ППО ПАЕС:

Чесно кажучи, назвати одного постійного наставника в житті складно. Але згадую колегу Олександра Бортнічука, з яким працював у 19 років. Він зумів багато досягти й своїм прикладом показав, що все можливо. Його поради та підтримка допомогли мені визначитися, чим хочу займатися, сформували бачення професійного майбутнього. Для мене він залишився важливим орієнтиром.

Підготували Світлана КОЛИНЬКО,
Юлія КОЛЕСНИК, Юлія ВЕРБА

ФОТОКОНКУРС ОМА

Яскраві миті енергетичної родини

Цьогоріч X Фотоконкурс ОМ Атомпрофспілки зібрав 42 талановитих учасників, які представили свої роботи в п'яти різноманітних номінаціях. Під керівництвом компетентного журі було оцінено 77 конкурсних фотографій, що відобразили унікальні моменти життя енергетичної спільноти.

Цього року ми знову прагнули виявити найяскравіші миті нашої професійної діяльності, людських почуттів, а також в цілому багатогранність світу, через особисте бачення учасників.

Фотографії, надіслані для участі, були розподілені за кількома категоріями, кожна з яких відображає певну життєву цінність.

Отже, журі визначило найкращих із кращих. Особливу увагу було приділено номінації «Приз глядацьких симпатій», де голосування відбувалося на сторінці ОМ Атомпрофспілки у Facebook.

Переможці отримали заслужені нагороди в різних категоріях.

Розділ 1 «Енергетик у фокусі»:

1 місце здобула Валентина Литвиненко (АРС) за роботою «Тримаємо енергетичний фронт», яка вражає своєю силою та емоційністю.

2 місце: «Точність щодня, хіманаліз заради безпеки», автор Анна Мохнар (РАЕС). Фото 6.

3 місце: «Атомна сім'я з радіаційної безпеки», автор Наталя Бриль (ЧАЕС). Фото 5.

Приз глядацьких симпатій: «Хімічімо», автор Катерина Плешкан (ЧАЕС).

Розділ 2 «Energy родина»:

1 місце виборолла Єлизавета Яссірська (Дирекція НАЕК) з фото «Наші діти будуть кращі, ніж ми», яке стало символом надії на майбутнє. Фото 1.

2 місце: «Моє щастя — у моїх руках», автор Андрій Поросятніков (ПАЕС).

3 місце: «Молодь обирає здоров'я», автор Михайло Цапович (ПАЕС).

Приз глядацьких симпатій: «Моя родина — моя опора і підтримка», автор Костянтин Яссірський (Дирекція НАЕК).

Розділ 3 «Тилові герої»:

1 місце знову посіла Валентина Литвиненко (АРС) за роботу «Армія друку — працює тихо, щоб влучали гучно!». Фото 4.

2 місце: «Більше дронів, менше ворогів», автор Микола Ємельянов (РАЕС).

3 місце: «Вплетена у перемогу», автор Анатолій Кучеренко (Дирекція НАЕК).

Приз глядацьких симпатій: «Коли арт стає артилерією добра», автор Ольга Ільченко (СООП) Фото 2.

Розділ 4 «Атом крізь роки»:

1 місце у найностальгійшій номінації втретє виборолла Валентина Литвиненко (АРС) з відео-

композицією «Славутіч! Місто, що не дало згаснути світлу!».

2 місце: «Був Став (Став-охолоджувач ДСП «ЧАЕС» 2016-2018)», автор Ігор Лишиленко (ЧАЕС).

3 місце: «Час минає — погляд залишається тим самим...», автор Назарій Верешко (РАЕС).

Приз глядацьких симпатій: «Сірчано-кислотний цех», автор Сергій Синяков (СООП).

Розділ 5 «Твоє гасло на фото»:

1 місце посів Андрій Поросятніков (ПАЕС) зі світлинною «Разом — це найкраще місце». Ця фотографія підкреслює важливість підтримки та єдності в часи викликів.

терність та чуття до деталей у світлинні «Наші діти будуть кращі, ніж ми». Фото 1.

Вітаємо всіх переможців та учасників! Ваші роботи надихають і показують, наскільки важ-

ливо зберігати моменти, які формують історію та культуру нашої великої атомної родини.

Дякуємо вам за вашу творчість і відданість справі!

Усі фото- і відеороботи дивіться тут:

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор: Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 2000